

Des de la capital del Bages ens visita un dels 200 advocats que hi exerceixen i resideixen. Xavier Torras, el nostre protagonista, treballa al seu propi bufet amb un altre lletrat i amb la Montserrat, la seva esposa, que té la responsabilitat de les tasques administratives. Tal com comprovarem al llarg de l'entrevista, el nostre advocat té molt clares les bases en què se sustenta la seva feina: **“Procuo que la gent no acabi pensant mai que la intervenció de l'advocat ha servit per embolicar-ho tot més. Això dignifica la feina, treu la por de la gent d'anar a l'advocat i comporta que se senti satisfeta i resolgui els problemes abans.”**

Ja fa prop de divuit anys que en Xavier va defensar per primer cop un cas als tribunals: **“Vaig passar molts nervis. Es tractava d'un cas penal d'una persona amb un historial molt llarg que em venia a veure al despatx dient-me els articles del Codi penal que li semblava que eren d'aplicació. A mi això em feia gràcia perquè pensava 'Aquest es pensa que no en saps?' El resultat va ser força bo perquè, quan ets jove, ets conscient de les teves limitacions i saps que no en saps, així que procures que no quedi absolutament res pendent de preparar.”** I aquesta primera experiència i els anys de pràctica professional li han fet veure que per defensar un cas **“cal habilitat. Has de conèixer el terreny que trepitges i reaccionar molt ràpidament. T'has de preparar una estratègia i saber sortir de situacions que es compliquen.”**

Malgrat que és molt partidari de pactar -**“En un 95 per cent dels temes que porto no arribo a judici”**- reconeix que a vegades no hi ha altra solució que anar als tribunals: **“Al despatx portem molt temes civils i hem d'anar a judicis per qüestions de trànsit, assegurances, accidents laborals...”**

Altres assumptes que porta són els matrimonials, però no tots els que li proposen: **“Ens agrada que la gent vagi de bona fe i amb ganes de resoldre el tema. Volem evitar les guerres personals entre la parella i arribar a un pacte correcte per a tothom. Molta gent ha entrat al bufet molt combativa i n'ha sortit havent firmat un conveni raonable, i això és el que volem aconseguir.”** Entre els manresans **“hi ha persones que van a l'advocat a Barcelona perquè vesteix. Els advocats ens hauríem d'acabar d'esforçar més per millorar el servei. A Manresa tot és més relaxat en el sentit que no hi ha aquella mentalitat empresarial d'alguns bufets de Barcelona i hi ha gent a qui aquella manera de fer li agrada. Els advocats de Manresa hi hauríem d'aprofundir més.”**

És molt diferent l'actitud dels clients agricultors i ramaders: **“El client ramader no se'n va perquè els problemes són assumibles.”** Quant a l'industrial, **“també va a Barcelona i és comprensible perquè els despatxos de Manresa no tenen estructura per donar sortida a tot el que necessita. A Manresa manca un bufet ben preparat en assessorament fiscal, laboral i internacional.”** Però està convençut que aquest despatx **“arribarà perquè el temps i la realitat ens ho imposaran.”**

Tal com hem vist, en Xavier també toca el dret penal: **“M'agrada molt però agafo el cas si el tema m'atrau suficientment. Guanyar o perdre no és tota l'essència de l'assumpte. Hi pot haver un tema que saps que és perdut però que hi tens moltes coses a dir i aconseguir un bon resultat malgrat perdre'l. Aquest tema val tant la pena com el que pots anar a guanyar.”** Davant la insistència d'algun client a fer tancar algú altre

a presó, **“li has de fer veure que portar algú a la presó pot no ser el més convenient per a ell, que potser no hi guanyaria res i que encara hi perdria. Jo m'atipo de dir que tot el que es pugui arreglar a nivell personal, és a dir, fora de judicis, és millor solucionar-ho així.”** Malgrat que ell ho veu molt clar, també sap que **“no tots els meus companys pensen igual.”**

Més casos freqüents són les herències: **“Si el testador ho ha deixat expressat molt clar, s'ha de complir la seva voluntat a menys que els implicats després vulguin fer petits arranjaments. En una herència en què tot és de tots i s'ha de distribuir, cal no perdre la coherència i que tothom accepti que no es pot tenir tot i que pactar implica renunciar.”** El nostre convidat és dels que opinen que **“l'advocat ha de ser un generalista amb unes dedicacions preferents, perquè així té una visió global de tot i una especialitat concreta que li permet treballar bé allò que coneix -avui dia tocar-ho tot és una manera de no tocar res bé sense perdre el nord.”** També considera que l'advocacia és una feina **“extremadament individualista en què sempre ens trobem un company enfront d'un altre perquè quan hi ha un plet hi ha dues parts enfrontades. Això provoca friccions entre companys i que no sigui una professió unida.”**

Acostar-se a un advocat pot provocar respecte i fins i tot por: **“Això és així i hauria de deixar de ser-ho. Aquesta situació és culpa dels advocats des de fa moltes generacions perquè estaven dalt del pedestal i anar a veure'ls era una cosa gairebé sagrada, de rics, amb molta litúrgia... Ser tan complicat parlar i entendre't amb un advocat ha fet que hi hagi tant d'intrusisme i que altres professionals com gestors i assessors oferissin un tracte més de tu a tu que fa que la gent se senti més còmoda. L'intrusisme envers la nostra feina és inaguantable.”** Per aquests motius o per altres costa fer consultes: **“La gent creu que la consulta a un advocat implicarà una gran minuta, cosa que no és així, i hi ha qui s'està jugant el seu patrimoni per ignorància. Hi ha qui pensa, per exemple, que si el pis té una hipoteca no l'hi poden embargar, la qual cosa és absurda. D'haver consultat no es tindrien els problemes que es tenen.”** I continua amb veu convençuda: **“Estic segur que a ningú que m'ha fet una consulta li ha dolgut pagar, perquè s'ha endut explicacions sobrades. Per a mi dintre del dret civil és molt gratificant veure que tens a les mans l'esdevenidor i la tranquil·litat de la gent.”**

Parlant una mica de la situació judicial que vivim, ens assabentem que Manresa gaudeix de **“cinc jutjats de primera instància d'instrucció, un de social i un de penal. No és una plaça conflictiva quan està ben dotada, però la situació pot complicar-se en moments com els d'ara, en què un jutjat està vacant, un dels jutges està de baixa i no es nomenen substituïts.”** Sobre la proposta de modificació de la Llei d'enjudiciament civil, en Xavier es mostra força crític: **“El jutge ha de ser tan pròxim com per cridar les parts a explicar-se acompanyades d'un advocat, lògicament. La reforma que cal passa per reduir paper, per evitar uns llibres que ningú llegeix ni s'atreveix a agafar. S'han de fer procediments més àgils i ràpids, d'acord amb els temps que corren. També convé disciplina judicial, que els jutjats funcionin.”**

**“Avui dia tocar-ho tot
és una manera de no
tocar res bé”**

Xavier Torras - Manresa (Bages)